

عنوان مقاله:

معیارشناسی اصل بودن امامت در واکاوی معیاری اصول دین

محل انتشار:

پژوهشنامه کلام، دوره 1، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

امداد توران - استادیار دانشگاه ادیان و مذاهب

داوود شیخی زازرانی - کارشناسی ارشد مذاهب اسلامی دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

اصول دین که امروزه با پنج مولفه توحید، عدل، نبوت، امامت و معاد شناخته می شود از اصطلاحاتی است که کاربردهای متفاوتی دارد و حسب همین کاربردهای متفاوت، معیارها و جهات مختلفی نیز پیدا می کند. از کاربردهای اصول دین می توان به اصول عقاید، علم کلام، اصول اعتقادی عملی و منابع معرفت دین اشاره کرد. مقاله حاضر سعی نموده با نشان دادن این تفاوت ها بیان کند که اصول دین در اندیشه شیعی با معیار فقهی و کلامی و همچنین با آثار فقهی و کلامی که معتقدات دینی دارند، معیار اصل قرار گرفتن واقع می شود. نمود این واکاوی در مسئله امامت جلوه می کند که سبب شده است امامت در اندیشه شیعی یک اصل دینی، معرفتی، اعتقادی، اسلامی، ایمانی، شیعی، عقلی، نقلی، کلامی و فقهی باشد. همچنین در این واکاوی روشن شده که تفکیک بین اصول دین و مذهب ثمره کلامی نداشته و ثمره آن فقهی است. برای دریافت اصل مقاله، از نورمگز و یا مگیران، آدرس های زیر را کپی و در نوار آدرس مرورگر خود وارد نمایید: مگیران: <https://www.magiran.com/paper/1490237> نورمگز: <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/1083158>

کلمات کلیدی:

معیار، اصول دین، اصول مذهب، امامت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1470147>

